

(תִּיקֻנָא קְדָמָא) מְקָמִי פְתַחַא דְאֲדַנִּין, שְׁאָרֵי יְקִירוּ לְאַתְתָּקֻן, (תְּנִינָא) נְחִית בְּשִׁפְרוּ בְרִישָׁא דְשַׁפּוֹן. מַהֲאֵי רִישָׁא לְהֵאֵי רִישָׁא קְאִים. (תְּלִיתָא) אַרְחָא דְנִפְיָק תַּחֲתוּ תְרִין נוֹקְבִין דְפְרִדְשָׁקָא, לְאַעְבְּרָא חוּבָה, דְכְתִיב (מְשִׁלֵי יֵט) וְתַפְאֲרָתוּ עֵבּוֹר עַל פְּשַׁע. (רְבִיעָא) תַּחֲתוּ שַׁפּוֹן אֶסְחָר שְׁעָרָא לְרִישָׁא אַחְרָא. (תְּמִישָׁא) אַרְחָא אַחְרָא נִפְיָק תַּחֲתוּי. (שְׁתִיתָא) חֲפִי תְקַרְבָּתָא דְבוּסְמָא, לְרִישָׁא דְלַעִילָא. (שְׁבִיעָא) תְרִין תַּפּוּחִין אֶתְחַזּוֹן לְאַנְהָרָא בּוּצִינִין. (תְּמִינָא) מְזֻלָּא דְכֻלָּא, תְּלִיָא עַד לְבָא, בֵּיהַ תְּלִיָן עֲלֵאִין וְתַתְּאִין.

(תְּשִיעָא) אֵינּוֹן דְתְלִיָן לָא נִפְקִין דָּא מִן דָּא. (עֲשִירָא) חֲפִיָן זַעִירִין עַל גְרוּנָא (חַד סָר) דִּיקִירוּ. רְבֻרְבִין, מְתַשְׁעֵרִין בְּשִׁיעוּרָא שְׁלִים. (תְרִיסָר) (וְכַד) שַׁפּוֹן אֶתְפְּנוֹן מְכַל סְטֻרִין, זַכָּאָה לְמֵאֵן דְנִשְׁיָק מְאִינּוֹן נְשִׁיקִין. (תְּלִיסָר) בְּהֵיא מְזֻלָּא דְכֻלָּא נְגַדִין תְּלִיסָר מְשִׁיחִין דְאַפְרָסְמוּנָא דְכֵיא. כֻּלָּא בְּהֵאֵי מְזֻלָּא שְׁכִיחַ, וְסִתִּים.

בְּזִמְנָא דְמֻטָּא תְשָׁרִי, יֶרְחָא שְׁבִיעָא, מְשַׁתְּכַחֵי (יֶרְחִי) אֲלִין תְרִיסָר (ס"א תְלִיסָר) בְּעֵלְמָא עֲלָאָה וּמְתַפְתַּחֵי תְרִיסָר (ס"א תְלִיסָר) תְרַעֵי דְרַחֲמֵי, בְּהֵהוּא זְמַנָּא (יִשְׁעִיָה נְה) דְרָשׁוּ יְי' בְּהַמְצָאוּ פְתִיב.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׁא הָאָרֶץ דְשָׂא עֵשֶׁב מְזִרְעֵ זֶרַע עֵץ פְּרִי וְגו', (בְּרַאשִׁית א) הִינֵנוּ דְכְתִיב (וַיִּקְרָא טז) וְעַנִּיתֶם אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם בְּתַשְׁעָה לַחֲדָשׁ בְּעַרְב. (בְּהֵאֵי זְמַנָּא) (דְבָרִים ג) אֲדַנִּי יְהוָה אֶתְהַ חֲחֻלוֹת לְהִרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ אֶת גְּדֻלְךָ. יְהוָה שְׁלִים בְּסֻטְרוּי. וְהִכָּא בְרַחֲשׁוֹתָא דָּא דְאַרְעָא, לָא שְׁלִים.

יְהִי לָא כְתִיב, קְרִינֵן יו"ד עֲלָאָה יו"ד תַּתְּאָה, וַיִּצָּר י' עֲלָאָה י' תַּתְּאָה, (יְהִי) י' עֲלָאָה, י' תַּתְּאָה. ה' בְּגוּוֹיָהּ. כֻּלְּלָא דְשְׁלִימוּ. שְׁלִים, וְלָא לְכֻל סְטֻר. אֶתְעַקֵּר מַהֲאֵי אֶתְר שְׁמָא דָּא, וְאַשְׁתִּיל בְּאַחְרָא, כְּתִיב וַיִּטַּע יְי' אֱלֹהִים.

ה' בֵּין יו"ד לְיו"ד דִּיהִי, נְשַׁבָּא דְפְרִדְשָׁקָא דְעֵתִיקָא, לְזַעִירָא דְאַנְפִּין בְּלָא רוּחָא לָא אֶתְקִיָּים. בְּה"א, אֶשְׁתְּכַלֵּל ה"א עֲלָאָה ה"א תַּתְּאָה, דְכְתִיב (יֶרְמִיָה א) אֶהְיֶה אֲדַנִּי אֱלֹהִים.

בְּקִיטְפוּי דְקֻטְפִין, (צְרִינָא) בְּרוּחָא דְמִתְקַלִּין, יְהִי י' עֲלָאָה דְאַתְעַטֵּר בְּקֻטְרָא (ס"א בְּעֻטְרָא) דְעֵתִיקָא, הֵיא קְרוּמָא עֲלָאָה דְאַזְדַּכְךָ

וְסָתִים. ה"א עֲלָאָה, דַּאֲתַעְטַר בְּרוּחָא דְנוֹקְבִין דְּפִרְדְּשָׁקָא, דְּנִפְיָק לְאַחֲיָא. ו' עֲלָאָה, בּוֹצִינָא דְקִרְדִּינּוּתָא דַּאֲתַעְטַר בְּסִטְרוּי, (ס"א בעטרוי) מִתְפַּשְׁטָן אֲתוּוֹן לְכַתָּר, וְאַתְכַּלְלוּ בּוֹזְעִירָא דַּאֲפִין. כְּמָה דְשָׂרְיָא בְּגוּלְגַלְתָּא, אֲשַׁתְּכּוּ מִתְפַּשְׁטָן בְּכָל גּוּפָא, לְשַׁכְּלָלָא כְּלָא. בְּעַמְר נָקָא. כַּד תְּלִי תְלִיין אֲלִין אֲתוּוֹן. כַּד אֲתַגְלִי לְזַעֲרָא מִתִּישְׁבֵּן בֵּיהּ אֲלִין אֲתוּוֹן, וְאַתְקִרִי בְּהוּן.

ו"ד דַּעֲתִיקָא סָתִים בְּעִטְרוּי, בְּגִין שְׂמָאֲלָא אֲשַׁתְּכַח ה"א אֲתַפְתַּח בְּאַחְרָא וְאַיִנְקִיב בְּתֵרִין נוֹקְבִין, וְאַשְׁתְּכַח בְּתַקוּנִין. ו"ו אֲתַפְתַּח בְּאַחְרָא, דְכַתִּיב, (שיר השירים ז) הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים. בְּבוֹצִינָא דְקִרְדִּינּוּתָא לְמַכְסִּיא פִתְחָא.

ו' לְעִילָא ו' לְתַתָּא, ה' לְעִילָא ה' לְתַתָּא. י' לְעִילָא וְכָה לָא אֲשַׁתְּפַף אַחְרָא, וְלָא סָלִיק בְּהֶדְהָ, בַּר רְמִיזָא דְרְמִיזָא כַּד אֲתַגְלִיין תְּרִין (בְּאוּרִייתָא) וּמִתְחַבְּרֵן בְּחַד דְרַגָּא, חַד רְגֵשָׁא בְּגִין לְאַתְפַּרְשָׁא, ו"ד כְּלִילֵן בְּיו"ד וּוי כַּד אֲסַתְלֵק הָאִי, וְאַתַּגְלִיין.

אַיִנוּן בּוֹסְמִין דְטִיפְסָא שְׂרִיקִין, לָא עֲבָרִי (ס"א עבד) לָא מִתְעַכְבִּי בְּדוּכְתָא, וְהַחֲיוֹת רְצוּא וְשׁוּב. בְּרַח לָךְ אֶל מְקוּמָךְ. אִם תִּגְבִּיהַּ כְּנֶשֶׁר וְאִם בֵּין כּוֹכְבִים שִׁים קִנְף מֶשֶׁם אוֹרִידֶךָ.

וְתוֹצֵא הָאֲרֵץ (דף קע"ז ע"ב) דְשָׂא. אִימְתִי, כַּד שְׂמָא אֲתַנְטַע. וְכַדִּין אֲוִירָא נְפִיק, וְנִצּוּצָא אֲזַדְמֵן. (תִּיקוּנָא קְדָמָא דְרִישָׁא) חַד גּוּלְגַלְתָּא אֲתַפְשֵׁט בְּסִטְרוּי, טְלָא מְלִי עָלָה, דְתֵרִי גּוּוּי.

תִּלְת חֲלָלִין דַּאֲתוּוֹן רְשִׁימִין, אֲתַגְלִיין בֵּיהּ. (תְּלִיתָאָה) אוֹכְמִין (ס"א כְּעוּרְבָא) כְּעַרְבָּאָה תְלִיין עַל נוֹקְבִין עֲמִיקִין, דְלָא יְכִיל לְמִשְׁמַע יְמִינָא וְשְׂמָאֲלָא. הֵכָא חַד אֲרַחָא לְעִילָא דְקִיק.

(רביעאָה) מִצְחָא דְלָא נְהִיר, קְטִטוּתָא דְעֲלָמָא. בַּר כַּד רַעוּא אֲשַׁגַּח בֵּיהּ. (חֲמִישָׁאָה) עֵינִין דְתִלְת גּוּוּי, לְמִרְתַּת קְמִייהוּ אֲתַסְחֵן בְּחֻלְבָּא דְנְהִיר. כְּתִיב (ישעיה לג) עֵינֶיךָ תִרְאֶינָה יְרוּשָׁלַיִם נוֹה שְׂאֲנָן, וְכַתִּיב (ישעיה א) צִדְקָא יִלִּין בָּהּ. נוֹה שְׂאֲנָן, עֲתִיקָא דְסָתִים, עֵינֶיךָ כְּתִיב.

(שְׁתִיתָאָה) חוּטְמָא פְּרַצוּפָא דְזַעֲרָא, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא. תִּלְת שְׁלֵהוּבִין מִתּוֹקְדִין בְּנוֹקְבוּי. (שְׁבִיעָאָה) דְרַגָּא עֲקִימָא, לְמִשְׁמַע טַב וּבִיש. כְּתִיב (ישעיה מב) אָנִי יי' הוּא שָׁמַי. וְכַתִּיב (דברים לב) אָנִי אֲמִית וְאַחֲיָהּ. וְכַתִּיב (ישעיה מו) וְאַנִּי אֲשָׂא וְאַנִּי אֲסַבּוּל. (תְּהִלִים ק) הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ. (איוב

כג) והוא באחד ומי ישיבנו. הוא אקרי מאן דסתים ולא שכיח, הוא מאן דלא אודמן לעינא. הוא מאן דלא אקרי בשמא. (ה"א ה"י).

א' כליל (הוא) ו'. ו' כליל א' ולא כליל ה"ו. (ס"א ה"י) א' אזיל לאלף. אלף אזיל ליו"ד, יו"ד אזיל ליו"ד, דסתים מכל סתימין, דלא מתחברן ביה ו"ד. ווי כד לא נהיר י' בו"ד.

כד אסתלק י' מן ו"ד בחובי עלמא, ערייתא דכלא אשתכח, על דא כתיב (ויקרא יח) ערות אביך לא תגלה. וכד אסתליק יו"ד מן ה"א, על דא כתיב וערות אמה לא תגלה אמה היא לא תגלה ערותה. אמה היא ודאי, (משלי ב) כי אם לבניה תקרא וגו'.

פרקא תליתאה תשעה תקונין יקירין אתמסרו לדיקנא כל מה דאתטמר ולא אתגלייא עלאה ויקירא אשתכח. (והוא) והא (ס"א דיקנא) גנזיה (ס"א יקירא) קרא.

תיקונא קדמאה דדיקנא, נימין על נימין מקמי פתחא דאדנין עד רישא דפומא. (תנינא) מרישא האי, עד רישא אחרא אשתכח. (תליתאה) מתחות תרין נוקבין ארחא מלייא דלא אתחזייא. (רביעאה) עלעין אתחפין מהאי גיסא ומהאי גיסא. (חמישאה) בהו אתחזיין תפוחין סומקין כוורדא. (שתיתאה) בחד חוטא תליין אוכמין תקיפין עד חדוי. (שביעאה) שפון סומקין כוורדא אתפונן.

(תמינאה) זעירין נחתין בגרונא, ומחפין קדלא. (תשיעאה) רכרבין וזעירין כגידין (ס"א נגדין) (ס"א נחתין) בשקולא. באלין אשתכח גיבר ותקיף מאן דאשתכח.

כתיב (תהלים קיח) מן המצר קראתי יה. תשעה אמר דוד עד כל גוים סבבוני, לאסחרא ולאגנא עלוי. ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עושה פרי אשר זרעו בו למינהו. תשעה אלין אתעקרו משמא שלים, ואשתילו לבתר בשמא שלים, דכתיב ויטע יי' אלהים. תקונין דדיקנא בתליסר אשתכחן איהי, דהיא עלאה. תתאה, בתשעה אתחזון. כ"ב אתון אתגליפו בגוניהון (ס"א בגיניהון).

על האי, (ס"א על האי מאן דחוי בחלמיה דיקנא) חלמא דאחיד דיקנא דבר נש עלאה בידיה, (נ"א או דאושיט ידיה ליה ינדע דשלים במאריה) שלים במאריה. שנאין תחותוי יכנעון. כל שפן דיקנא עלאה דנהירא (ס"א לתתאה) בתתאה, דעלאה רב חסד אקריה, בזעירא חס"ד סתם, כד אצטרף

נהירו אנהר ואקרי רב חסד. (ס"א בידיה הא מתרחיץ דהא בשלם עם מאריה ושנאו
 פנעון תחותיו ודין הוא בדיל דחזא בחלמיה כל שכן אם זכה לאודעא מה היא דיקנא עלאה דהוא
 נהיר לתתאה ארים עלאה רב בחסד אקרי בויערא חסד סתם).

כתיב ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה, כלומר, (נ"א ח"י י"ה)
 י"ה אתפשט נהירו דדא בדא, כללא אתרחשון בזמנא חדא,
 מים טבאן מים בישן. בגין דאמר ישרצו, אתפללו דא בדא. חיה
 עלאה, חיה תתאה. חיה (דף קע"ח ע"א) טבא. חיה בישא.

ויאמר אלהים נעשה אדם. האדם לא כתיב, אלא אדם סתם, לאפקא
 אדם דלעילא דאתעביד בשמא שלים. כד אשתלים דא,
 אשתלים דא. אשתלים דכר ונוקבא לאשלמא כללא. יהו"ה סטרא
 דדכר. אלהים סטרא דנוקבא. אתפשט דכוורא, ואתתקן בתקונו
 כאמא, בפומיה דאמה. מלכין דאתבטלו, הכא אתקיימו.

דינין דדכוורא תקיפין ברישא, בסופא נייחין. דנוקבא באיפקא. וי"ה
 קונטרין דקיטורא בעטפוי שקיעין. י' זעירא בגוהא אשתכח.
 אי אתבסמו דינין, בעא עתיקא. אתא חו"א על נוקבא, וקינא דוהמא
 אתתקן בגוהא, למעבד מדורא בישא. דכתיב ותהר ותלד את קין.
 קינא דמדורא דרוחין בישין ועלעולין וקטפורין.

אתקין ביה בהאי אדם, בתרין, בכלל ופרט, אתפללו בפרט וכלל,
 שוקין ודרועין, ימינא ושמאלא. דא אתפלג בסטרוי אתתקן
 דכר ונוקבא יה"ו. י' דכר. ה' נוקבא. ו' כתיב זכר ונקבה בראם ויברך
 אותם ויקרא את שמם אדם. דיוקנא ופרצופא דאדם יתיב על כרסיה,
 וכתיב (יחזקאל א) ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה.
דבר אחר ישרצו המים, תרגום ירחשון. כלומר, כד מרחשין
 בשפוותיה פתגמי צלותא, בזכותא, ובנקיות דעתא, ובמ"א
 הוה רחיש נפשא חיתא.

וכד בעי בר נש לסדרא צלותיה למאריה, ושפוותיה מרחשן בהאי
 גוונא מתתא לעילא, לסלקא יקרא דמאריה, לאתר דשקיו
 דעמיקו דבירא, נגיד ונפיק. לבתר ינגיד לאמשכא לתתא,
 מההוא שקיא דנחלא, לכל דרגא ודרגא, עד דרגא בתראה לאמשכא
 נדבה לכלא מעילא לתתא. לבתר בעי לקשרא קשרא בכלא, קשרא
 דכונה דמהימנותא ויעבדון כל משאלוהי, בין שאלתא דצבורא, בין
 שאלתא דיחידא.

וְשִׂאֲלֵתָא דְּאִית לְבַר נֶשׁ לְשִׂאֲלָא מִמָּאֲרִיָּה, הֵן מְסוּדְרוֹת בְּט' גְּוּוּנִי,
אִית בְּאַלְפָּא בֵּיתָא, וְאִית בְּאַדְכָּר מְכִילוּהִי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, רַחֵם וְחַנּוּן וּגְו'. אִית בְּשִׁמְהֵן יְקִירָן דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּגוּן
אַהֲיָה, יָה, יְהוּ, אֵל, אֱלֹהִים, יְי' צְבָאוֹת, שְׁדִי, אֲדָנִי.

אִית בְּעֶשֶׂר סְפִירוֹת, כְּגוּן: מְלָכוֹת, יְסוּד, הוֹד, נְצַח, תְּפָאֲרַת, גְּבוּרָה,
חֶסֶד, בִּינָה, חֲכָמָה, כְּתָר. אִית בְּאַדְכָּר צְדִיקֵיָּא, כְּגוּן הָאֲבוֹת
וְהַנְּבִיאִים וְהַמְּלָכִים. אִית בְּשִׁירֵי וּבְתוֹשְׁבַחְתִּי, דְּאִית בְּהוּן קַבְּלָה
אַמִּיתִית. וְעֵילָא מְנַהוּן מָאן דִּידַע לְתַקֵּן תְּקוּנֵין לְמָאֲרִיָּה, כְּדָקָא יֵאוּת.
וְאִית בִּידִיעָה סְלָקָא מִתְתָּא לְעֵילָא, וְאִית מָאן דִּידַע לְהַמְשִׁיךְ שְׁפָעָא
מְעֵילָא לְתַתָּא. וּבְכָל ט' גְּוּוּנֵי אֲלִין, צְרִיקָא כּוֹנֵה גְדוּלָּה, וְאִי לָא עָלִיהִ
קָרָא דְכְּתִיב, (שְׁמוֹאֵל א ב) וּבְזֵי יִקְלוּ.

וּבְכּוּוֹנַת אֲמֵן, דְּהוּא כְּלִיל תְּרִין שְׁמֵהֵן יְהוָה אֲדָנִי. וְהָאֶחָד גְּנִיז
טוּבִיָּה וּבְכֻוָּהִי, בְּאוּצָר הַנִּקְרָא הַיְכָל, וְהוּא רְמוּז בְּפִסּוּק
(חֲבֻקֵק ב) וְה' בְּהֵיכַל קָדְשׁוֹ הֵס מִפְּנֵיו וְלָדָא רְמוּז רְבוּתֵינוּ זְכוּנוֹם
לְבָרְכָה, כָּל טוֹב הָאֲדָם בְּבֵיתוֹ, שְׁנֹאֲמַר (בְּמִדְבָר יב) כָּכָל בֵּיתִי נֹאֲמֵן הוּא,
וּמִתְרַגְּמִינָן בְּכָל דְּעָמִי.

וְאִי מְכוּוֹן בְּכָל חַד וְחַד מִט' גְּוּוּנֵי כְּדָקָא יֵאוּת, דָּא הוּא בַר נֶשׁ
דְּאוּקִיר לְשִׁמָּא דְּמָאֲרִיָּה לְשִׁמָּא קְדִישָׁא, וְעַל דָּא כְּתִיב כִּי מְכַבְּדִי
אַכְבֵּד וּבְזֵי יִקְלוּ, אַכְבֵּד בְּעֵלְמָא דִּין, לְקַיִים וְלַמְעַבֵּד כָּל צְרֻכּוּי. וְיַחְזוּן
כָּל עַמְמֵי אַרְעָא, אַרִי שְׁמָא דְּה' אֲתַקְרִי עָלִיהִ, וְיִדְחִלוּן מְנִיָּה. וּבְעֵלְמָא
דְּאֲתִי, יִזְכִּי לְמִיקָם בְּמַחִיצַת חֲסִידִים, אַף עַל פִּי דְּלָא קְרִי כָּל צוּרְכִיָּה,
כִּיּוֹן דְּזָכָה לְאַשְׁגַּחָא יְדִיעַת מָאֲרִיָּה, וְאִיכוּוֹן בֵּיהּ כְּדָקָא יֵאוּת.

מָאִי וּבְזֵי יִקְלוּ. דָּא הוּא מָאן דְּלָא יְדַע לְאַחְדָּא שְׁמָא קְדִישָׁא,
וְלַקְשָׁרָא קְשָׁרָא דְּמַהִימְנוּתָא, וְלַאֲמִשְׁכָּא לְאַתָּר דְּאַצְטְרִיךְ,
וְלַאוּקִיר שְׁמָא דְּמָאֲרִיָּה טָב לִיָּה דְּלָא אֲתַבְּרִי. וְכָל שְׁכֵן מָאן דְּלָא
אֲתַכְּוֹן בְּאֲמֵן.

וְעַל דָּא, כָּל מָאן דְּמַרְחִישׁ בְּשִׁפּוּוֹתִיָּה בְּנִקְיוּתָא דְּלַבָּא, בְּמֵיא דְּמַנְקִי,
מָאִי כְּתִיב בְּהִדְיָה, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה אָדָם, כְּלוּמַר, בְּשִׁבִיל
אָדָם דִּידַע לְאַחְדָּא צֵלָם וְדַמוֹת כְּדָקָא יֵאוּת, וַיִּרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם. (עד

כאן ד"א)

פְּרָקָא רְבִיעָאָה. עֲתִיקָא, טְמִיר וְסִתִּים. זְעִירָא דְּאַנְפִּין, אֲתַגְלִיָּא וְלָא
אֲתַגְלִיָּא. דְּאַתְגְּלִיָּא, בְּאַתְוּוֹן כְּתִיב. דְּאַתְכַּסְיָּא, סִתִּים

בְּאַתּוֹן, דְּלָא מְתִישְׁבֵן בְּאַתְרוּי, בְּגִין דְּאִיהוּ לָא אֲתִישְׁבּוּ בֵיה
עֲלֵאִין וְתַתְּאִין.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וְרֶמֶשׂ וְגו', הֵינְנו
דְּכַתְיִב, (תהלים לו) אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ יְי'. חַד בְּכֻלָּא דְאַחְרָא
מִשְׁתַּכְחָא. בְּהֵמָה בְּכֻלָּא דְאָדָם, (ויקרא א) אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קֶרֶבֶן
לֵי י מִן הַבְּהֵמָה, מִשּׁוּם דְּאַתְּכֻלָּל בְּכֻלָּא דְאָדָם.

כִּד נַחַת אָדָם דְּלִתְתָא (דף קע"ח ע"ב) בְּדִיוֹקְנָא עֲלָא, אֲשַׁתְּכַחוּ תְרִין
רוּחִין מִתְרִין סְטְרִין, דִּימִנָא וּשְׂמָאֵלָא כְּלִיל אָדָם. דִּימִנָא,
נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא. דְשְׂמָאֵלָא נֶפֶשׁ חַיָּה. חָב אָדָם אֲתַפְּשֵׁט שְׂמָאֵלָא,
וְאֲתַפְּשֵׁטוּ אֵינוּן בְּלָא גּוּפָא.

כִּד מִתְדַבְּקִין דָּא בְּדָא, אֲתִיילָדִין כְּהַאי חַיָּה דְאוּלִידַת (רוחין) סְגִיאִין
בְּקֻטְרָא חָדָא. כ"ב אֲתוּון סְתִימִין, כ"ב אֲתוּון אֲתַגְלִיין, י' סְתִים,
י' גְלִיאַ. סְתִים וְגְלִיאַ, בְּמַתְקֵלָא דְטַפְסִין, אֲתַקְלוּ.

י' נְפִקִין מִנִּיהּ דְכַר וְנוֹקְבָא ו"ד, בְּהַאי אַתְר, ו' דְכַר, ד' נּוֹקְבָא. בְּגִין
דָּא, ד"ו תְרִין. ד"ו דְכַר וְנוֹקְבָא. ד"ו תְרִין קְפִלִין. תְרִין י' בְּלַחוּדוּי
דְכַר. ה' נּוֹקְבָא. ה' ד' הוּת בְּקַדְמִיתָא, וּמִדְאַתְעַבְרַת בִּי בְּגוּה, (אוּלִידַת)
אֲפִיקַת ו', (הָרִי כִי בַה אֵית ד"ו וּבִיָּה אֵית ה"ה הָרִי יו"ו) אֲתַחְזִי יו"ד בְּחַזוּיָה
כְּלָלָא דִיהוּ. מִדְאַפִיקַת יו"ד דְהוּא דְכַר וְנוֹקְבָא, אֲתִישְׁבַת לְבַתְרָא,
וּמְכַסִּיא לְאַמָּא.

וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם, (בראשית ו) הֵינְנו דְכַתְיִב, (יהושע ב)
שְׁנַיִם אֲנָשִׁים מְרַגְלִים חָרַשׁ לְאַמֶּר, מְאִי בְנוֹת הָאָדָם. דְכַתְיִב,
(מלכים א ג) אֲזַ תְּבַאנָה שְׁתֵּים נָשִׁים זֹנוֹת אֶל הַמֶּלֶךְ. בְּגִינֵיהוּן כְּתִיב, כִּי
רָאוּ כִי חָכְמַת אֱלֹהִים בְּקֶרְבּוֹ וְגו'. אֲזַ תְּבַאנָה וְלָא בְּקַדְמִיתָא.
בְּקִיסְטְרָא דְקִיסְטוּרִי דְפִיגְנָן, תְרִין מִתְחַבְּקִין הוּוּ לְעֵילָא, לְתַתָּא נַחַתוּ
יְרַתוּ עַפְרָא, אֲבַדּוּ חוּלְקָא טְבָא דְהוּה בַּהוּ. עֲטְרָא דְבוּמְלָא (ס"א דְחַמְלָא)
וְאֲתַעֲטַר בְּקוּסְטָא דְעַנְבָּא.

וַיֹּאמֶר יְי' אֶל מֹשֶׁה מַה תַּצַּעַק אֵלַי. (שמות יד) אֵלַי דִּיִּיקָא. דְבַר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ. וַיִּסְעוּ דִיִּיקָא. בְּמִזְלָא הוּה תְלִי, דְבַעַא לְאוּקִיר
דְקִנְיָה. (שמות טו) וְהִישָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהֶאֱזַנְתָּ לְמִצּוֹתָיו וְשִׁמַּרְתָּ כָּל
חֻקָּיו עַד כְּאֵן. כִּי אֲנִי יְי' רַפְּאִיךָ, לְהַאי דוּקָא.

פְּרָקָא חֲמִישָׁאָה (ישעיה א) הוּי גוּי חוּטָא עִם כְּכַד עוֹן זְרַע מְרַעִים בְּנִים
וְגו'. שְׂבַעַה דְרַגִּין יו"ד ה"ה ו"ה ה"י ו"ו אֲפִיק ד' ה"ה הו"י,

ה"ה אפיק ו"ו ד"ו לבר אסתיר אדם דכר ונוקבא דאינון ד"ו דכתיב
בנים משחיתים.

בראשית ברא. בראשית מאמר. ברא חצי מאמר. אב ובן. סתים
וגליא. עדן עלאה דסתים וגניז. עדן תתאה, נפיק
למטלטלי (ס"א למטלנוי) ואתגליא יהנה. יה. אלהים. את. אדני אהיה.
ימינא ושמאלא כחדא אשתתפו, השמים. ואת, דכתיב, (דברי הימים א
כט) והתפארת והנצח אינון כחדא אשתתפו. הארץ, דכתיב, (תהלים ח)
מה אדיר שמך בכל הארץ. (ישעיה ו) מלא כל הארץ כבודו.

יהי רקיע בתוך המים להבדיל בין הקדש ובין קדש הקדשים,
עתיקא לזעירא, אתפרש, ואתדבק. לא אתפרש ממש פומא
ממלל רברבן. אנתיק ואתעטר בכתרין זעירין, בחמשה זינין מים,
וכתיב (במדבר יט) ונתן עליו מים חיים. (ירמיה י) הוא אלהים חיים ומלך
עולם. (תהלים קטז) אתהלך לפני יי בארצות החיים. (שמואל א כה) והיתה
נפש אדני צרוּרה וגו'. ועץ החיים בתוך הגן. י"ה, יו"ד ה"א, אהי"י
בין מים למים. מים שלימין, ומים דלא שלימין. רחמין שלימין,
רחמין דלא שלימין.

ויאמר יי' לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם הוא בשור. (בראשית ו)
ויאמר יי', כד אתישבא בזעירא. מכאן (נ"א דכד אמר בשם אמרו)
(לומר) דכר. דעתיקא סתים קאמר לא ידון רוחי באדם דלעילא, משום
דבההוא רוחא דאתנשבא מתרין נוקבין דפרדשקא, משיך לתתאי.
ובגין כך כתיב (ימי עולם) והיו ימיו מאה ועשרים שנה. יו"ד שלים
ולא שלים. י' בלחודוי מאה. תרין אתוון תרין זמנין, מאה
ועשרים שנה. י' בלחודוי כד (דף קע"ט ע"א) אתגליא בזעירא, אתמשך
בעשר אלפין שנין. מכאן כתיב, (תהלים קלט) ותשת עלי כפכה.

הנפילים היו בארץ, (בראשית ו) היינו דכתיב ומשם יפרד והיה
לארבעה ראשים. מאתר דאתפרש גנתא, אקרי הנפילים,
דכתיב ומשם יפרד. היו בארץ בימים ההם, ולא לבתר זמנא. עד
דאתא יהושע, ובני האלהים אסטמרו.

עד דאתא שלמה ובנות האדם אתפללא, הדא הוא דכתיב, (קהלת ב)
ותענוגות. תענוגות קארי (תענוגים לא קארי) בני האדם (נ"א דאתרמיזו)
דאתרמיו מהאי רוחין אחרנין, דלא אתפללו בחכמה עלאה, דכתיב,

(מלכים א ה) וַיִּי נָתַן חֲכָמָה לְשִׁלְמָה, וְכָתִיב (מלכים א ה) וַיַּחֲכֶם מֶלֶךְ הָאָדָם.
מִשׁוֹם דִּהְיִי לָא אַתְּכַלְלוּ בְּאָדָם.

וַיִּי נָתַן חֲכָמָה, ה' עֲלָאָה. וַיַּחֲכֶם, דְּמִינָה אַתְּחַכֵּם לְתַתָּא. הַמָּה
הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מְעוּלָם, עוּלָם דְּלַעֲיָלָא. אַנְשֵׁי הַשָּׁם, דְּאַתְנַהֲגִין
בְּשָׂמָא. מְאֵי שְׂמָא. שְׂמָא קַדִּישָׁא, דְּאַתְנַהֲגִין בֵּיה דְּלָא קַדִּישִׁין לְתַתָּא,
וְלָא אַתְנַהֲגִין אֲלָא בְּשָׂמָא. אַנְשֵׁי הַשָּׁם סַתָּם, וְלָא אַנְשֵׁי הַוִּי"ה. לָאו
מִסְתִּים סְתִימָא, אֲלָא גְרִיעוּתָא, וְלָא גְרִיעוּתָא אַנְשֵׁי הַשָּׁם סַתָּם,
מִכְּלָלָא דְּאָדָם נְפִיקוּ, כְּתִיב (תהלים מט) אָדָם בִּיקָר בַּל יִלִּין, אָדָם בִּיקָר,
בִּיקִירוּ דְּמִלְכָּא, בַּל יִלִּין, בַּלָּא רוּחָא.

תְּלִיסֵר מִלְכֵי קַרְבָּא, בְּשַׁבְעָה. שַׁבְעָה. מִלְכֵי בְּאַרְעָא, אַתְחַזִּיאוּ
נְצָחֵי קַרְבָּא. תַּשְׁעָה דְּסַלְקִין בְּדַרְגִּין, דְּרַהֲטִין בְּרַעוּתְהוֹן,
וְלִית דִּימְחֵי בִידִיהוֹן. חֲמִשָּׁה מִלְכֵי קַיִמִין בְּבַהֲלוּ, לְקַמֵי אַרְבַּע לָא
יְכַלִּין לְמִיקָם.

אַרְבַּע מִלְכֵי נְפִיקִין לְקַדְמוֹת אַרְבַּע, בְּהוֹן תְּלִיין כְּעַנְבִין בְּאַתְכָּלָּא
צְרִירָן בְּהוֹ שַׁבְעָה רַהֲיִטִין. סְהַדִּין סְהַדוּתָא וְלָא קַיִמִין
בְּדוּכְתִייהוּ. אֵילָנָא דְּמַבְסָם יְתִיב בְּגוּ. בְּעַנְפוֹי אַחֲדִין וּמְקַנְנִין צְפָרִין.
תַּחֲתוֹי תַּטְלִל חִיּוּתָא דְּשְׁלִיטָא בְּהוּא אֵילָנָא בְּתַרֵי כְּבִישִׁין, לְמִיהָ
בְּשַׁבְעָה סְמַכִין סְחַרְנִיה, בְּאַרְבַּע חִיוּן, מְתַגְלָגְלִין בְּאַרְבַּע סְטָרִין.

חֲוִיא דְּרַהֲיִט בְּשׁוּעַ דְּלוּגִין, דְּלִיג עַל טוּרִין, מְקַפֵּץ עַל גְּבַעְתָּא,
דְּכְתִיב, (שיר השירים ב) מְדַלֵּג עַל הַהָרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבַעוֹת.
זַנְבִיָּה בְּפּוּמִיָּה, בְּשַׁנּוּי, נְקִיב בְּתַרִין גִּיסִין. כַּד נְטִיל גִּיסְטְרָא אַתְעָבִיד
לְתַלַּת רוּחִין.

כְּתִיב וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים. וְכָתִיב (משלי כב) חֲנוּךְ לְנַעַר עַל פִּי
דְּרַכּוּ. לְנַעַר הַיָּדוּעַ. אֶת הָאֱלֹהִים, וְלָא אֶת יִי. וְאֵינְנוּ, בְּשֵׁם
זֶה, כִּי לְקַח אוֹתוֹ אֱלֹהִים לְהַקְרָא בְּשֵׁמוֹ. תַּלְתַּת בְּתֵי דִינִין, אַרְבַּע אֵינוֹן.
אַרְבַּע בְּתֵי דִינִין דְּלַעֲיָלָא. אַרְבַּע לְתַתָּא. דְּכְתִיב, (ויקרא יט) לָא תַעֲשׂוּ
עוֹל בְּמִשְׁפָּט בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל וּבְמִשׁוֹרָה. דִּינָא קְשִׁיא. דִּינָא דְּלָא קְשִׁיא,
דִּינָא בְּשַׁקּוּלָא, דִּינָא דְּלָא בְּשַׁקּוּלָא. דִּינָא רַפִּיא. (דִּינָא) דְּאַפִּילוּ לָא הָאֵי
וְלָא הָאֵי.

וַיְהִי כִּי הִחַל הָאָדָם לָרֵב עַל פְּנֵי הָאָדָמָה. הִחַל הָאָדָם לָרֵב. הֵינּוּ
דְּכְתִיב בְּשִׁגְם וְגו', הָאָדָם דְּלַעֲיָלָא. וְכָתִיב עַל פְּנֵי הָאָדָמָה.
(שמות לד) וּמִשָּׁה לָא יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו, הֵינּוּ דְּכְתִיב, (בראשית ג) כְּתַנּוֹת

עור. קרן, דכתיב, (שמואל א טז) ויקח שמואל את קרן השמן. לית משיחא אלא בקרן, (תהלים פט) ובשמן תרום קרננו. (תהלים קלב) שם אצמיח קרן לדוד. היינו עשיראה דמלכא. ואתיא מן יובלא דהיא אימא, דכתיב, (יהושע ו) והיה במשוך בקרן היובל. קרן ביובלא אתעטר עשיראה באימא. קרן, דנטיל קרן וריוח לאתבא רוחיה ליה. והאי קרן דיובלא הוא. ויובל ה'. וה' נשיבא דרוחא לכלא. וכלא תייבין לאתרייהו, דכתיב, (ירמיה א) אהה יי' אלהים, כד אתחזי ה' לה', יי' אלהים אתקרי שם מלא וכתיב (ישעיה ב) ונשגב יי' לבדו ביום ההוא. (ס"א כד אתחזר ה' לה' ואסתלק י' פורענותא אתי לעלמא ואי לאו בשביל אדם יהו"ה לא אתקיים עלמא וכלא אתחבר ועל דא כתיב ונשגב וגו') על כן סתים ואתעטר צניעותא דמלכא, דהיינו ספרא דצניעותא. זכאה (נ"א למאן דנפק וידע) למאן דעאל ונפק וידע שבילוי וארחוי. (דף קע"ט ע"ב).

פרשת תצוה (דף קע"ט ע"ב - דף קפ"ו ע"א)

ואתה תצוה את בני ישראל וגו'. ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך וגו' (שמות כז). אמר רבי חייא, מה שונה כאן מבכל מקום, שכתוב ואתה הקרב אליך, ואתה תדבר אל כל חכמי לב, ואתה תצוה את בני ישראל, (שמות ל) ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור? אלא הכל בסוד עליון הוא, לכלל השכינה עמו.

אמר רבי יצחק, אור עליון ואור תחתון כלולים כאחד, נקראים ואתה, כמו שנאמר (נחמיה ט) ואתה מחיה את כלם. ועל כן לא כתוב והקרב את אהרן אחיך. וצוית את בני ישראל, ודברת אל כל חכמי לב. משום שבזמן ההוא מאירה השמש בירח, ומשתתף הכל כאחד, לשרות על אמנות מעשה המשכן. אמר רבי אלעזר, מכאן (שמות לו) אשר נתן ה' חכמה ותבונה בהמה.

רבי שמעון אמר, מכאן, ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה. אשר מלאתים צריך לומר! אלא אשר מלאתיו – ללב ההוא מלאתיו רוח חכמה, כמו שנאמר (ישעיה יא) ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה וגו'. ועל זה צריך אשר מלאתיו רוח חכמה, ששורה השמש בירח בשלמות של הכל, ועל כן נרשמו הכל בכל מקום. אמר רבי אלעזר, אם כן, אלו ואתה ואתה, איך מתישבים בפסוקים?

אמר לו, כלם מתישבים הם. ואתה הקרב אליך – ליחד עמו ולקרב אצלו סוד השם הקדוש כמו שצריך. ואתה תדבר אל כל חכמי

לב - לפי שכלם לא באו לעשות מעשה עד שרוח הקדש מדברת בתוכם ולוחשת להם בלחש, ואז עושים עבודתם. ואתה תצנה את בני ישראל - רוח הקדש מצוה עליהם ומאירה עליהם לעשות מעשה ברצון שלם. ואתה קח לך - כמו שפרשנו, (שכתיב) ואתה הקרב אליך. ואלה כלם כאן במעשה של המשכן. שהכל נעשה בסוד זה.

פתח רבי שמעון ואמר, (תהלים כב) ואתה ה' אל תרחק אילתי לעזרתי חושה. ואתה ה' - הכל אחד. אל תרחק - להתרחק מאתנו להיות עולה האור העליון מלמטה. שהרי כאשר מתעלה האור העליון מלמטה, אזי נחשף כל האור ולא נמצא כלל בעולם.

ועל זה נחרב בית המקדש בימי ירמיהו. ואף על גב שנבנה לבסוף, לא חזר האור למקומו כמו שצריך. ועל סוד זה שם הנביא שהוא שהתנבא על כך - ירמיהו. העלם של האור העליון, שעלה למעלה למעלה ולא חזר להאיר לבסוף כמו שצריך. ירמיהו - התעלה ולא חזר למקומו, ונחרב בית המקדש ונחשכו המאורות.

אבל ישעיהו, השם גורם הישועה, ולהחזיר האור העליון למקומו (ישעיהו, להאיר האור העליון ולעשות ישועה) ולבנות בית המקדש, וכל הטובות וכל האורות יחזרו כבראשונה. ועל זה שמותם של שני הנביאים האלו עומדים זה לעמת זה, בסבת השם שגורם, וצרוף האותיות זו בזו גורמות מעשה, הן לטוב והן לרע. ועל סוד זה צרוף האותיות של השמות הקדושים, וכן האותיות בעצמן גורמות להראות סודות עליונים כדגמת השם הקדוש, שהאותיות בעצמן גורמות סודות עליונים קדושים להראות בהם.

סוד הראשון - יו"ד, נקדה ראשונה שעומדת על תשעה עמודים המעמידים אותה. והם עומדים לארבעת צדדי העולם, כמו שהסוף של המחשבה, נקדה אחרונה, עומדת לארבעת צדדי העולם. חוץ מזה שזה זכר, וזוהי נקבה.

וזו עומדת בלי גוף, וכאשר עומדת בלבושים שמתלבשת בהם, היא עומדת על תשעה עמודים, בסוד של האות ס בלי עגול. ואף על גב שאות ס' היא בעגול ועומדת בעגול, אבל בסוד של אותיות החקיקות תוך נקדות של אורות של מעלה, הם ברבוע, ושל מטה הוא בעגול.

זֶה הַרְבוּעַ הוּא עוֹמֵד בְּשַׁעוֹר שֶׁל תְּשַׁע נְקֻדּוֹת, שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ לְכָל צַד. וְהֵם בְּשַׁעוֹר שֶׁל חֲשֹׁבוֹן שְׁמוֹנֵה נְקֻדּוֹת, וְהֵם תְּשַׁע. וְאֵלוּ הֵם שְׁעוֹמְדִים מְסוּד שֶׁל הַיָּנַר בְּרְבוּעַ בְּתִשְׁעָה עֲמוּדִים לְאוֹת יו"ד, נְקֻדָּה אַחַת. וְאֵלוּ הַתְּשַׁעָה הֵם שְׁמוֹנֵה בְּסוּד שֶׁל אוֹת ם בְּרְבוּעַ, כְּמוֹ זֶה: (ציור לַמַּעֲלָה) שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ לְכָל צַד, וְזֶהוּ סוּד הָאוֹת יו"ד, נְקֻדָּה אַחַת. וְאִף אִף גַּב שֶׁהִיא נְקֻדָּה אַחַת, הַצְּרוּרָה שְׁלֵה - רֹאשׁ לְמַעְלָה, וְקוּץ לְמַטָּה. וְהַשַּׁעוֹר שְׁלֵה שְׁלֹשׁ נְקֻדּוֹת כְּדָגְמָא זוֹ: וְעַל כֵּן הַתְּפִשְׁטוּתָה לְאַרְבָּעָה צְדָדִים, שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ לְכָל צַד, הִיא תְּשַׁע וְהִיא שְׁמוֹנֵה. וְאֵלוּ הֵם הָעֲמוּדִים שְׁיּוֹצְאִים מְסוּד הַיָּנַר לְהִיּוֹת עֲמוּדִים לְאוֹת יו"ד, וְאֵלוּ נְקֻדָּאִים מְרַכְּבָה שְׁלֵה. וְלֹא עוֹמְדִים בְּשֵׁם, רַק בְּסוּד תְּשַׁע נְקֻדּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה.

וּבַסּוּד שֶׁל סְפָרוֹ שֶׁל אָדָם נִחְלָקוּ אֵלוּ הַתְּשַׁע שֶׁהֵן שְׁמוֹנֵה, בְּצִרוּף הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, כְּדִי לְצַרֵּף אוֹתָן וּלְיַחַד אוֹתָן בְּכָל אֵלוּ הַצְּרוּרוֹת כְּאֲשֶׁר נּוֹסְעוֹת אֵלוּ הַשְּׁמוֹנֵה שֶׁהֵן תְּשַׁע, מְאִירוֹת בְּאוֹר שֶׁל אוֹת ם סְתוּמָה בְּרְבוּעַ, וּמוֹצִיא אוֹרוֹת שְׁמוֹנֵה (שְׁמוֹנֵה נְרָאִים) נְרָאִים וְאוֹתִיּוֹת תְּשַׁע. וּמִתְחַלְקוֹת לְמַטָּה לְהַנְהִיג אֶת כָּל הַמְּשַׁכֵּן.

וְאֵלוּ הֵם צִרוּף שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ בְּסוּד שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת מְחַקְקוֹת שְׁיּוֹצְאוֹת מְסוּד שֶׁל שְׁלֹשׁ צוּרוֹת, יְמִין וּשְׂמָאל וְאַמְצַע, וְהַכֹּל מְסוּד שֶׁל שְׁלֹשׁ נְקֻדּוֹת (ציור לַמַּעֲלָה). שַׁעוֹר שֶׁל אוֹת יו"ד, שֶׁהִיא לְאַרְבַּע צְדָדִים, וְהֵן שְׁמוֹנֵה נְקֻדּוֹת, וְהֵם תְּשַׁע נְקֻדּוֹת, וְהֵם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה נְקֻדּוֹת עֲלִיוֹנוֹת, שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ לְכָל צַד וְצַד, וּמִכָּאֵן יוֹרְדוֹת לְמַטָּה בְּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה לְשֵׁשׁ קְצוֹת. וְכֹאֲשֶׁר נִחְקְקוֹת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֵלוּ בְּשֵׁשׁ קְצוֹת, הֵם שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת, סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם שֶׁהֵם הַזֶּה הַקְּדוֹשׁ.

וְהַכֹּל הוּא עוֹלָה בְּרִצּוֹן, שְׁסַמְךְ הַמְּחַשְׁבָּה בְּאֵלוּ שְׁסוּמְכִים אֶת הָאוֹת יו"ד, וְעַל זֶה הָאוֹתִיּוֹת בְּצִרוּפֵיהֶן - שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ בְּכָל צִרוּף שְׁלוֹ, בְּשִׁבִיל לְעֻלוֹת בְּרִצּוֹן שֶׁל הָאוֹת י" שֶׁל שְׁלֹשׁ נְקֻדּוֹת, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ, וְעַל זֶה לֹא עוֹלָה בְּעֻלִית הַצִּרוּף אֶלָּא מֵעַקֵּר וּשְׂרָשׁ שֶׁל סוּד שֶׁל אֵלוּ הַסּוּמְכִים שְׁסוּמְכִים לְאוֹת י", סוּד שֶׁל אוֹת ם בְּרְבוּעַ, תְּשַׁע נְקֻדּוֹת, שְׁמוֹנֵה נְקֻדּוֹת, י"ב נְקֻדּוֹת, שְׁבַעִים וּשְׁתֵּים נְקֻדּוֹת. נִמְצָא שְׁכָל סוּד שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ נִמְצָא בְּאוֹת י", וְהַכֹּל סוּד אֶחָד וְעוֹמֵד בְּסוּד הַיָּנַר, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ, לְעֵשׂוֹת סְמֵךְ לְכָל אוֹת וְאוֹת. וְאֵלוּ הָעֲמוּדִים הֵם מְרַכְּבָה שְׁלֵהֶם, שֶׁל כָּל אוֹת וְאוֹת, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ.

הסוד השני – אות חמישית שעומדת על חמשה עמודים שסומכים אותה, שיוצאים מסוד הַנֶּר, כְּאִשׁר נֶאֱסַף לְעֹלוֹת לְמַעְלָה מִסּוּד הַמָּדָה. אות זו נקראת היכל הקדוש, ובתוכה הנקדה שאמרנו. והכל הוא בסוד שאמרנו של אות ם ברבוע. אבל כאן לא נרשמת, רק אות ה', והמרכבה שלה חמשה עמודים שאמרנו.

וכאשר מפה אור הַנֶּר באות י', מאירה, ומההכאה ההיא נעשו אותם תשעה עמודים שאמרנו. ומתוך האור שמאיר אות י', נתפשטו השלש נקודות של י'. שתים למעלה, שהן הראש, ואחד למטה, שהוא קוץ הי', כמו זה. שאמרנו. כאשר התפשטו שתים, נעשו שלש. אחת נעשתה שתים. ונתפשטו ונעשה היכל אחד. זה ההיכל, לאחר שנעשה היכל לנקדה אחת ראשונה, נעשה גנוז ומסתר סוד של אות זו, ועומדת על חמש אחרות.

ארבע גנוזות הן בנקדה אחת שעומדת בתוך באמצע, והן חמש, והיא אות ה'. כמו שאות ה' שלמטה עומדת על ארבע, והיא נקודה על ארבע ועומדת בתוך האמצע, כמו כן הוא כאן. ומה שעומדת על חמשה עמודים, כך הוא ודאי, לפי שזו הנקדה העליונה היא על שתי בחינות – אחת בעצמה, ואחת בהעלם.

תקוני הנפש לגמור בכל חדש ספר התקונים לגמור בכל חדש בלי ישנה וזה יועיל לך יותר מכל למודי ספרי מוסר

והנה לרפאות חללים הפנימיים דהינו להעלות הנפש מבחינת הקטנות הוא להתעורר תמיד בשמחה ישמח ישראל בעושייו אבל לזה צריך גם כן סיעתא דשמיא והנה העצה היעוצה לזה להרבות באמירת תקוני זהר הקדוש ודיקא לומר תקונים שעל זה נתיסד התקונים לתקן בחינת מחין דקטנות כמובא בספר כסא מלך בהקדמתו ולומר אמירה פשוטה בלי שום פרוש כלל בחיות אלקות ובהתעוררות ובאם תרגיל עצמך בזה תראה פלאות וכאן נתתי להחברים תקוני הנפש לגמרו בכל חדש ספר התקונים וקדם תגמור התקונים בשלש פעמים דהינו לומר בפעם ראשון שלישי תקונים בפעם אחד וככה שני ושלישית ואחר כך תגמור בכל חדש בלי ישנה וזה יועיל לך יותר מכל למודי ספרי מוסר.

(אגרות שומר אמונים אגרת מה)